

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 13Co/57/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8122207134
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Baran
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8122207134.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Barana a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Mariany Muránskej v spore žalobcov: 1/ O. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. X, XXX XX C. D. H., 2/ O.. O. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. 7, XXX XX C. D. H., obaja právne zastúpení JUDr. Branislavom Kahancom, advokátom so sídlom kancelárie Vajanského 33, 080 01 Prešov, proti žalovanému: O.. O. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. X, XXX XX Y., o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Prešov č.k. 19C 55/2022 - 77 zo dňa 08.09.2022 takto

rozhodol:

- I. Potvrďuje uznesenie.
- II. Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd rozhodol o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia takto:

„I. Žalovaný je povinný zdržať sa nad rozsah povinnosti uloženej žalovanému výrokom I. rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 29C/1/2017-235 zo dňa 30.09.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 17.10.2020 a vykonateľnosť dňa 21.10.2020, akéhokoľvek písomného alebo ústneho prejavu voči žalobcom dotýkajúceho sa ich osobnosti, občianskej cti, ľudskej dôstojnosti a ich súkromia v súvislosti s konaním vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 29C/1/2017.

II. Žalobcovia majú voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením.“

2. Súd prvej inštancie v zmysle ustanovení § 324 ods. 1, 3, § 325 ods. 1, 2, § 326, § 329 a § 334 CSP považoval za dôvodné vyhovieť návrhu na vydanie neodkladného opatrenia, nakoľko je dôvodné bezodkladné upraviť pomery medzi stranami sporu.

3. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že obťažovanie žalobkyne a žalobcu zo strany žalovaného začalo už v roku 2013, kedy bolo vydané neodkladné opatrenie dňa 08.12.2016. Zároveň toto správanie sa žalovaného voči žalobcom malo aj trestnoprávne dôsledky, kedy bol žalovaný uznaný za vinného zo spáchania prečinu nebezpečného prenasledovania, a to s poukazom na to, že podstatným spôsobom zhoršil kvalitu ich života tým, že ich kontaktoval prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby proti ich vôli ako aj inak obmedzoval v obvyklom spôsobe ich života.

4. Súd prvej inštancie poukázal na závery rozhodnutia Okresného súdu v Prešove v konaní vedenom pod sp.zn. 29C 1/2017, kedy bolo uložené žalovanému ospravedlniť sa žalobcom za to, že neoprávnené zasiahol do ich práva na súkromie, a to prostredníctvom telefonických správ, sms správ ako aj emailovej komunikácie. Z uvedeného súd prvej inštancie dospel k záveru, že konanie žalovaného nie je náhodné a

ani prechodné, ale zjavne pokračuje v nerešpektovaní vydaných súdnych rozhodnutí, ktoré skonštatovali závažné zásahy do súkromia a osobného života žalobcov zo strany žalovaného. Súd prvej inštancie považoval emailovú komunikáciu žalovaného zo dňa 09.08.2022, ktorú zaslal žalobcom s názvom „ospravedlnenie“ vo forme billboardov vo veľkosti A5 za konanie, ktoré je v rozpore s jeho povinnosťou uloženou mu rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 30.09.2020 sp.zn. 29C 1/2017, pričom takýmto ospravedlňovaním dochádza opätovne k pokračovaniu správania sa žalovaného voči žalobcom, ktorým zasahuje do ich práva na ochranu osobnosti. Žalovaný svojím konaním ohrozuje práva žalobcov v osobnostnej sfére, čo negatívne ovplyvňuje aj ich život ako to vyplýva zo znaleckého posudku znalkyne, ktorá konštatovala negatívny vplyv na psychiku týchto osôb. Nakoľko žalobcovia v dostatočnej miere osvedčili svoj nárok ako aj odôvodnili nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ďalšej ujmy, súd mal za to, že vydaním tohto neodkladného opatrenia poskytne žalobcom ochranu, ktorej sa domáhajú.

5. O trovách konania súd rozhodol v zmysle zásady úspechu, teda podľa § 255 ods. 1 CSP.

6. Proti tomuto uzneseniu bolo podané odvolanie zo strany žalovaného, ktorý uviedol, že toto uznesenie bolo vydané na základe neúplných informácií poskytnutých žalobcami a ku ktorým sa nemal možnosť vyjadriť. Uviedol, že vo veci nebolo vytýčené pojednávanie aj keď to rozhodnutie zasahuje do jeho práv garantovaných mu Ústavou. Samotné uznesenie bráni ospravedlneniu sa v dobrej viere a s dobrým úmyslom, čo je jedinečným v histórii celého ľudstva, kedy súd zakáže verejné a úprimné ospravedlnenie jednej strany. Zároveň žalovaný uviedol, že 18.08.2022 zaslal právnemu zástupcovi žalobcov ako aj samotným žalobcom reakciu na obavu žalobcov z jeho verejného ospravedlnenia. Žalobcovia neinformovali okresný súd o všetkých skutočnostiach, ktoré mali k dispozícii zo zisťovaných dôvodov. Uviedol, že voči žalobcom sa zachoval korektne, ospravedlnil sa im písomne ako aj zaplatil stanovenú čiastku. Zároveň žalobkyni nad rámec súdom stanoveným zaplatil aj sumu, ktorá mala zmierniť jej traumu z mimomanželského vzťahu, no do dnešných dní mu 0,70 Eur nebolo vrátených. Uviedol, že žalobkyňa bola jeho bývalou milenkou, čo je faktom a napriek tomu, že na to nie je hrdý. Tieto fakty nemôžu byť na ujmu nikomu, kto bol dobrovoľne súčasťou takéhoto vzťahu. Pokiaľ on je úprimný, neexistuje právna norma, ktorá by toto zakazovala. Súd preto nemôže regulovať vzťahy, ktoré nie sú a ani nebudú. Z týchto dôvodov navrhoval, aby odvolací súd zrušil napadnuté uznesenie.

7. Zároveň žalovaný vzniesol námietku zaujatosti proti Krajskému súdu v Prešove s tým, že nepoznajúc personálne vzťahy na tomto súde, vznáša námietku zaujatosti proti Krajskému súdu ako inštitúcií, a to v celku. Uviedol, že Krajský súd v Prešove nezákonným spôsobom postupoval pri vyhlasovaní verejnej súťaže a výbere dodávateľa na rekonštrukciu Okresného súdu vo Vranove nad Topľou ako aj ohradného múru. Na Krajskom súde v Prešove došlo k zmene sudcu bez uvedenia dôvodu strane sporu s oznámením tejto skutočnosti po 10 mesiacoch a zároveň došlo k manipulácii so spisom, kedy do elektronického spisu boli spätne vložené veci, čo malo vplyv na uplatnenie jeho práv a napriek tomu, že ako oznamovateľ dostal na tieto oznamy iba nekonkrétne odpovede z ministerstva ako aj z odvolacieho súdu.

8. Žalobcovia sa k podanému odvolaniu nevyjadrili.

9. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (ustanovenie § 34 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (ustanovenie § 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

10. Podľa § 52 ods. 1 CSP strana má právo z dôvodov uvedených v § 49 uplatniť námietku zaujatosti.

Podľa § 52 ods. 2 CSP v námietke zaujatosti musí byť okrem všeobecných náležitostí podania uvedené, proti komu smeruje, dôvod, pre ktorý má byť sudca vylúčený, kedy sa strana uplatňujúca si námietku o dôvode vylúčenia dozvedela a dôkazy na preukázanie svojho tvrdenia, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť. Na podanie, ktoré nespĺňa náležitosti podľa prvej vety, súd neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá. Ustanovenia o odstraňovaní väd podania sa nepoužívajú.

11. Podľa § 49 ods. 1 CSP sudca je vylúčený z prejednávania a rozhodovania sporu, ak so zreteľom na jeho pomer k sporu, k stranám, ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní možno mať odôvodnené pochybnosti o jeho nezaujatosti.

12. Podľa § 324 ods. 1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

13. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

14. Podľa § 325 ods. 2 písm. d) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečo sa zdržala alebo niečo znášala.

15. Podľa § 326 ods. 1, 2 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha. K návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

16. Podľa § 329 ods. 1 CSP, súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

17. Odvolací súd po oboznámení sa s námietkou zaujatosti dospel k záveru, že takto prednesená námietka zaujatosti žalovaným nespĺňa náležitosti námietky v zmysle § 52 CSP. Právo účastníka uplatniť námietku zaujatosti patrí medzi jeho procesné práva, ktorá však musí spĺňať zákonom predpísané náležitosti, a to okrem všeobecných, ktoré vyžaduje § 127 CSP aj osobitné náležitosti. Medzi tieto zaraďujeme označenie sudcu, ktorého zaujatosť namieta, konkrétne skutočnosti, z ktorých vyvodzuje zaujatosť sudcu, údaj o tom, kedy sa strana o tomto dôvode dozvedela a dôkazy na preukázanie tohto tvrdenia pokiaľ ich nemôže bez svojej viny pripojiť. V danom prípade podanie žalovaného neobsahuje označenie sudcu, ktorého zaujatosť namieta, čo je základnou vadou takéhoto podania. Zároveň vychádzajúc z doslovného znenia tejto námietky, táto je vznesená proti Krajskému súdu ako inštitúcií, a to v celku. K uvedenému odvolací súd uvádza, že zaujatosť inštitúcie, ktorú vznesol žalovaný nespĺňa podmienky stanovené § 52 CSP.

18. Ako vyplýva z § 49 ods. 1 CSP sudca je vylúčený z rozhodovania a prejednávania sporu so zreteľom na jeho pomer k sporu, k stranám, k ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní ak možno mať dôvodné pochybnosti o jeho nezaujatosti. Z tohto podania žalovaného nevyplýva žiadna skutočnosť vo vzťahu k sporu, k stranám či zástupcom sporových strán, ktoré by mohli odôvodniť vylúčenie sudcov. Rovnako tak žalovaný ani nepredložil žiadne dôkazy ohľadom svojím tvrdení. Z týchto dôvodov dospel odvolací súd k tomu, že táto námietka nespĺňa náležitosti predpísané v prvej vete zákonného ustanovenia § 52 ods. 2, a preto na túto námietku neprihliadal. V takomto prípade sa vec nepredkladá nadriadenému súdu a odvolací súd konal ďalej vo veci.

19. Odvolací súd poukazuje na rozhodnutie R3/80, z ktorého vyplýva, že účastník konania, ktorý navrhuje vylúčenie sudcov alebo sudcu musí ohľadom každého, ktorého zaujatosť namieta, uviesť konkrétne skutočnosti, pre ktoré má za to, že je z prejednávania a rozhodovania vylúčený.

20. Všeobecná konštatácia bez akýchkoľvek dôkazov o nezákonnom postupe Krajského súdu v Prešove pri vyhlasovaní verejnej súťaže a všeobecné tvrdenia o manipulácii so spisom, bez jeho označenia a iných dôkazov nemohli byť dôvodom pre preskúmanie tejto námietky.

21. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal

suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

22. Z obsahu podaného odvolania vyplýva, že žalovaný namieta porušenie práva na spravodlivý proces a nesprávne zistenie skutkové zistenia (§ 365 ods. 1 písm. b), f) CSP).

23. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným porušením práva na spravodlivý proces a nesprávnym skutkovým zistením, teda to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II.ÚS 78/05).

24. K námietke porušenia práva na spravodlivý proces odvolací súd uvádza, že obsah práva na spravodlivý proces je pomerne široký, pričom medzi jeho zložky možno zaradiť predovšetkým právo na prístup súdu, právo na súd zriadený zákonom, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie sporu v primeranej lehote, právo na riadne poučenie o procesných právach a povinnostiach, právo byť vypočutý, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákaz ľubovôle, právo na vyporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, právo na preskúmanie rozhodnutia. Porušenie ktoréhokoľvek čiastkového práva strany sporu postupom súdu predstavuje pochybenie súdu. O naplnenie uvedeného odvolacieho dôvodu však pôjde vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu znemožnil realizáciu práv strany sporu dosiahol určitú intenzitu, ktorá odôvodňuje záver o tom, že potom sa celé konanie nejaví ako spravodlivé. Konkrétne pochybenie súdu musí byť však hodnotené v kontexte celého konania, t.j. vplyv na ďalšie pochybenia, možnosť zvrátenia nesprávneho postupu, následky, atď.. Zároveň tiež nie je možné prehliadnúť, že niektoré čiastkové práva, ktoré tvoria právo na spravodlivý proces zákon normuje ako samostatné odvolacie dôvody. V predmetnom prípade mal odvolací súd za to, že táto odvolacia námietka nebola naplnená.

25. K námietke nesprávne zisteného skutkového stavu odvolací súd poznamenáva, že dokazovanie je procesný postup, ktorý je založený na vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov súdom a ich následnom zhodnotení. Význam dokazovania teda spočíva v získavaní dôležitých poznatkov na základe ktorých súd stanoví skutkový stav v prejednávanej veci a z ktorého potom vychádza a na ktorý následne aplikuje aj konkrétnu právnu normu, resp. právne normy, teda rozhoduje. Zistenie skutkového stavu, ktorý objektívne zodpovedá stavu veci je jednou z najdôležitejších činností v rámci sporového konania, pretože je základným predpokladom vôbec pre rozhodnutie súdu. Dôkazmi overený skutkový stav je významný však aj z hľadiska posúdenia správnosti tvrdení strán sporu a unesenia dôkazného bremena, ktoré je predpokladom ich úspešnosti, a to obzvlášť v sporovom konaní (primerane rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/256/2012). Odvolací súd tiež zdôrazňuje aj to, že súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom strany sporu a procesný postoj strany sporu zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť súdu akceptovať návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Súdy sú povinné na všetky uvedené procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom strana sporu uplatňuje svoj nárok alebo sa bráni proti jeho uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu. Ani táto odvolacia námietka nebola naplnená.

26. Vychádzajúc z vyššie citovaných zákonných ustanovení je zrejmé, že neodkladné opatrenie môže súd nariadiť v dvoch prípadoch a to: (i) ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo (ii) ak je obava z ohrozenia exekúcie, pričom tak môže učiniť pred začatím konania, počas konania a tiež po jeho skončení. Podmienkou je taktiež osvedčenie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Neodkladné opatrenie umožňuje rýchlo a pružne riešiť situáciu, keď je potrebný urýchlený zásah súdu, aby sa zabránilo ďalšiemu zhoršeniu postavenia oprávnenej strany sporu. Vzhľadom na charakter neodkladných opatrení pri ich nariadení nemusí súd dodržať formálny postup určený na dokazovanie a zisťovať všetky skutočnosti potrebné pre rozhodnutie vo veci samej. To však neznamená, že súd môže nariadiť neodkladné opatrenie bez osvedčenia aspoň základných skutočností, ktoré by umožnili

prijat' záver o dôvodnosti a trvaní nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a bez osvedčenia potreby neodkladne upraviť pomery. Pred nariadením neodkladného opatrenia je postačujúce pokiaľ sú okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto dočasné opatrenie aspoň osvedčené. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia. Navyiac, pojem potreba bezodkladne upraviť pomery medzi stranami sporu je potrebné vykladať tak, že bez tejto úpravy vzťahov súdom by strane sporu hrozila ťažko napravitelná ujma.

27. Pojem „potreba bezodkladne upraviť pomery medzi stranami sporu“ treba vykladať tak, že bez tejto úpravy vzťahov súdom by strane sporu hrozila ťažko napravitelná ujma. Zmyslom neodkladného opatrenia je tak poskytnúť dočasnú ochranu oprávnenej strane a zabrániť zhoršovaniu jej postavenia, a to napriek tomu, že súd nemá náležite zistený skutkový stav. Musí sa prihliadať na ochranu oprávnených záujmov toho, kto o nariadenie neodkladného opatrenia žiada. Na druhej strane sa tiež musí prihliadnúť na ochranu toho, proti komu má navrhované neodkladné opatrenie smerovať, aj keď táto ochrana nemôže dosiahnuť takú intenzitu, aby prakticky znemožnila nariadenie neodkladného opatrenia.

28. Predovšetkým je potrebné poukázať na to, že v rámci konania o nariadenie neodkladného opatrenia je rozsah „dokazovania“ (osvedčovanie) podstatne zúžený. Osvedčovanie na rozdiel od dokazovania znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodovanie o návrhu na neodkladné opatrenie. Výsledkom takéhoto postupu je to, že osvedčované skutočnosti sa súdu, so zreteľom na všetky okolnosti prípadu, javia pravdepodobné (pozri uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo 104/2010, 2Cdo 105/2010).

29. Odvolací súd zdôrazňuje, že pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení súd neskúma okolnosti, ktoré sú dôležité pre konanie vo veci samej a svojim rozhodnutím nemôže prejedukovať rozhodnutie vo veci samej. Ide len o skúmanie splnenia podmienok potreby bezodkladnosti vydania rozhodnutia, o ktoré strana žiada, resp. pravdepodobnosti ohrozenia jej práv a oprávnených záujmov. V prípade rozhodovania o neodkladnom opatrení nie je potrebné, aby strana predložila dôkazy, ktoré by s istotou preukázali ohrozenie jej práva, avšak musí predložiť aspoň také dôkazy, ktoré by jej právo alebo ohrozenie tohto práva alebo výkonu rozhodnutia aspoň osvedčovali a jej tvrdenia aspoň spravdepodobňovali.

30. Žalobcovia sa podaním návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia domáhali uloženia povinnosti žalovanému zdržať sa akéhokoľvek písomného alebo ústneho prejavu voči nim, ktorý sa dotýka ich osobnosti, občianskej cti, ľudskej dôstojnosti a ich súkromia, a to nad rozsah mu uloženej povinnosti výrokom I. rozsudku súdu prvej inštancie č.k. 29C/1/2017-235 zo dňa 30.09.2020. K návrhu predložili aj listiny preukazujúce, že žalovaný naďalej pokračuje v konaní, ktoré hrubo zasahuje do ich súkromia, občianskej cti a ich rodinného života, a to zvyšovaním hrubosti v jeho vyjadreniach, v ktorých používa rôzne invektívy a ironizujúce označenia, čím aj naďalej dochádza k ich znevažovaniu. Rovnako predložili aj rozsudok, ktorým bol žalovaný uznaný za vinného zo spáchania trestného činu nebezpečného prenasledovania. Všetky uvedené konania žalovaného tak odôvodňujú obavu žalobcov a osvedčujú ich obavu, že avizované verejné ospravedlnenie žalovaného (formou letákov a 2 billboardov) sa bude niesť v podobnom duchu, a teda že bude obsahovať rôzne invektívy, ironizujúce označenia, čo v končenom dôsledku zasiahne do ich osobnosti, občianskej cti, ľudskej dôstojnosti a súkromia. Na strane druhej, žalovaný v priebehu odvolacieho konania neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by naopak osvedčovali pravý opak. Z uvedených dôvodov dospel odvolací súd k správnosti záverov súdu prvej inštancie, o potrebe nariadiť neodkladné opatrenie v znení, v akom sa ho domáhali žalobcovia.

31. K námietke žalovaného, že mu je bránené v ospravedlnení sa žalobcom odvolací súd uvádza, že uvedeným neodkladným opatrením nie je žalovanému bránené, či zakázané ospravedlniť sa tak, ako mu to bolo uložené právoplatným výrokom I. rozsudku Okresného súdu Prešov, č.k. 29C/1/2017-235 zo dňa 30.09.2020, ale bola mu uložená povinnosť zdržať sa nad rozsah povinnosti uloženej výrokom I. uvedeného rozsudku akéhokoľvek ústneho alebo písomného prejavu dotýkajúceho sa osobnosti, občianskej cti, ľudskej dôstojnosti a súkromia žalobcov, teda nariadené neodkladné opatrenie sleduje, aby ospravedlnenie žalovaného bolo vykonané v medziach slušnosti, bez použitia invektív, či ironizujúcich označení, ktoré by opätovne negatívne zasiahli žalobcov. Žalovanému tak právoplatným rozsudkom súdu prvej inštancie ostáva zachovaná povinnosť ospravedlniť sa, avšak s ohľadom na uvedené nariadené neodkladné opatrenie tak musí urobiť v medziach slušnosti a vhodnosti.

32. Žalovaný tiež namietal, že nemal možnosť vyjadriť sa k informáciám poskytnutým právnym zástupcom žalobcov v podanom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ako aj to, že v predmetnej veci nebolo vytyčené pojednávanie, k čomu odvolací súd uvádza, že ani tieto námietky žalovaného neboli dôvodné. Pre inštitút neodkladného opatrenia je charakteristický zjednodušený a zrýchlený procesný postup súdu pri rozhodovaní o návrhu na jeho nariadenie. Súd spravidla rozhodne bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Inak postupuje iba vo výnimočných a odôvodnených prípadoch (§ 329 ods. 1 druhá veta CSP). Riadne dokazovanie v zmysle § 185 a nasl. CSP súd nevykonáva a pri rozhodovaní vychádza z obsahu návrhu a zo skutočností, ktoré boli v súvislosti s podaným návrhom osvedčené. V záujme prevencie zmarenia účelu neodkladného opatrenia sa doručuje návrh na nariadenie neodkladného opatrenia ostatným stranám až spolu s uznesením, ktorým bolo neodkladné opatrenie nariadené. O samotnom návrhu je pritom súd povinný rozhodnúť v zákonnej lehote 30 dní od doručenia úplného návrhu, s výnimkou návrhu vo veci domáceho násillia podľa § 325 ods. 2 písm. e) CSP, o ktorom musí súd rozhodnúť do 24 hodín. Z uvedeného tak vyplýva, že žiadne práva žalovaného (ani tie, ktoré sú Ústavou SR garantované) porušené neboli, nakoľko boli splnené zákonom stanovené podmienky, a teda žalovanému bol doručený aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia spolu s jeho prílohami, ako uznesenie, ktorým bolo neodkladné opatrenie nariadené (viď doručienka za č.l.80), s ktorými mal možnosť oboznámiť sa a vyjadriť sa k nim v rámci podaného odvolania, čo napokon aj využil.

33. Vzhľadom na vyššie uvedené možno konštatovať, že žalobcovia osvedčili dôvodnosť obavy o možnom postupe žalovaného, preto aj podľa názoru odvolacieho súdu boli splnené podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia v znení, v akom ho navrhovali žalobcovia.

34. Odvolací súd ďalej poukazuje na to, že správne výroku I. zodpovedá aj správny výrok II. o trovách konania.

35. Na základe vyššie uvedeného mal odvolací súd z obsahu spisu za dostatočne osvedčené, že v predmetnom prípade existuje dôvod pre nariadenie neodkladného opatrenia, tak, ako navrhovali žalobcovia, preto podľa § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

36. V odvolacom konaní žalovaný nebol úspešný. Naopak fakticky plne úspešní boli žalobcovia, ktorým vznikol zásadne nárok na náhradu trov odvolacieho konania (v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 396 ods. 1 C.s.p.). Z obsahu spisu vyplýva, že žalobcovia boli v odvolacom konaní pasívni, k odvolaniu sa nevyjadrili, náhradu trov odvolacieho konania si neuplatnili, a podľa obsahu spisu im ani žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli. Odvolací súd vychádzal z čl. 17 Základných princípov C.s.p. zakotvujúcim procesnú ekonómiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 C.s.p. v spojení s § 396 ods. 1 C.s.p. o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nelogické, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu.

37. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).